

Afsnit med. Vi vil ved en ganske kort Forhandling kunne sætte alle disse Afsnit ind igen. Folketinget vil derved kun opretholde den Stilling, det for to Aar siden indtog med Tilslutning af et meget stort Flertal omfattende Medlemmer af alle politiske Partier; og man vil derved opnaa en samlet Ægteskabslovgivning, der svarer til Tidens Krav, og som er i Overensstemmelse med den Frihed, der paa andre Omraader bestaar i det Samfund, hvori vi lever.

**Vanggaard:** Jeg skal kun udtale mig om et enkelt Punkt. Det er Spørgsmaalet om, hvem der skal udføre Ægteskabets Stiftelsesakt for det borgerlige Ægteskabs Vedkommende. Det er her foreslaaet at henlægge dette Hverv til Sogneraadsformændene paa Landet og Borgmestrene i Byerne. Jeg finder dette uheldigt. Formændene for de kommunale Raad er Aar efter Aar blevet mere og mere belæst med Byrder. Man lægger det ene Hverv paa dem efter det andet. Dette bevirker, at det efterhaanden er blevet et stort Offer at overtage en saadan Stilling, et personligt økonomisk Offer. Jeg finder nu ingen som helst Grund til, at ogsaa dette Hverv henvises til Formændene for de kommunale Raad. Vi har andre Myndigheder, som udmærket egner sig til at forestaa Ægteskabets Indgaaelse ved den borgerlige Vielse. Jeg finder saaledes, at det er rimeligt, at man fortsætter med den Ordning, man hidtil har haft, hvorefter det var Herredsfogeden; nu da dette Embede er delt, maa det vel blive Politimesteren, og jeg kan heller ikke se noget uheldigt i, om man vedtog, at Politimesteren for Politikredsen skulde forestaa samtlige borgerlige Vielser. Folk er i vore Dage ikke saa bange for at rejse til Købstaden eller til Tingstedet, og om de skal gøre det den ene Gang — som oftest da den eneste Gangi deres Liv —, da de skal indgaa Ægteskab, vil neppe være et betydeligt Offer. Men vil man ikke det, kunde man passende paa Landet overlade dette Hverv til Sognefogderne. Disse indstilles nu af de kommunale Raad og vil sikkert egne sig lige saa godt til dette Hverv som Sogneraadsformændene; og dertil kommer, at de ikke skifter saa ofte som Sogneraadsformændene. Nu er der ganske vist truffet den Bestemmelse, at der kan vælges en

Stedfortræder, hvis Sogneraadsformanden ikke kan eller ikke vil overtage Hvervet, og det er en Forbedring af det tidligere Forslag, men jeg synes ikke, det er tilstrækkeligt. Det er ved at blive en Mani her i Landet, at der skal foretages Valg næsten i hvert enkelt Tilfælde, hvor en skal overtage noget nyt. Det er ikke nødvendigt, for naar Folk vælges til en Stilling, som omfatter flere forskellige Hverv, kan man jo ved Valget tage Hensyn til disse Hverv, som vil komme ind under hans Virksomhed. Jeg ser, som sagt, ingen Grund til at bebyrde Formændene for de kommunale Raad med dette nye Hverv, og jeg vil haabe, at der denne Gang maa være noget mere Lydhørhed for Ønsket om at foretage en Forandring paa dette Punkt end sidste Gang. Den Gang var det ikke Tilfældet, i alt Fald ikke hos de Medlemmer, der sad i Udvalget; men jeg tror i Virkeligheden, at ude i den store Befolkning er der adskillige, der deler de Anskuelser, jeg her gør mig til Talsmand for.

Jeg vil dernæst udtale mig om Lysningen. Det forekommer mig, at har man valgt borgerligt Ægteskab, saa maa man ogsaa vælge borgerlig Lysning, og har man valgt kirkeligt Ægteskab, kirkelig Lysning. En Sammenblanding forekommer mig uheldig; i den Henseende er jeg enig med, hvad der er fremført fra konservativ Side.

**Refshauge:** Det ærede Medlem Fru Elna Munch udtalte, at de, der staa paa det Standpunkt, at der ved denne nye Ægteskabslov burde indføres obligatorisk borgerlig Vielse, i hvert Tilfælde maatte vente Tilslutning fra de sønderjydske Venstremænd her i Tinget. Jeg maa desværre bedrøve det ærede Medlem med at sige, at jeg i hvert Tilfælde ikke ønsker at slaa Følge. Jeg staa paa det Standpunkt, at jeg meget vel kunde ønske, at der gennem denne Ægteskabslov blev indført obligatorisk borgerlig Vielse; men naar det nu viser sig, at der i religiøst interesserede Kredse er en saa stærk Modstand derimod, som der faktisk er, vil jeg ikke være med til at tvinge nogen, naar man ogsaa paa anden Maade er i Stand til at opnaa det Formaal, at der fremskaffes et Ægteskabsregister, hvorsamtlige Ægteskaber indføres — altsaa hvad enten de er indgaaet under kirkelige eller borgerlige Former —,